

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1C/27/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213207501
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2015:8213207501.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, Bratislava 821 08, IČO: 35 831 154, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Karadžičova 8, Bratislava 821 08, proti žalovanému H. Č., B. X.XX.XXXX, X. K. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 1.249,04 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 188,41 eur a úrokov vo výške 80,99 eur z a s t a v u j e .

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

O trovách konania bude rozhodnuté v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 19.9.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.249,04 eur s prísl. a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 postúpil postupca VÚB, a.s. pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom postupcu. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty za účasti spoločnosti Consumer Finance Holding, Na základe ktorej mu bol udelený úverový rámec vo výške 995,82 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach vo výške 33,19 eur mesačne. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky. V prípade neuhradenia splátok, mal veriteľ právo zosplatniť celý zostatok dlhu okamžite a mal právo aj na poplatky v zmysle cenníka. Pre neplnenie dlhu žalovaným, veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť dlhu. Dlh pozostáva z istiny 979,64 eur, poplatkov 188,41 eur a úroku 80,99 eur. Žiadal aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 16.12.2011 do zaplatenia v zmysle § 369 ods. 1 Obch. Zák..

Žalovaný sa k žalobe a k jej prílohám písomne nevyjadril.

Podaním zo dňa 14.10.2013 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, pričom k veci sa vyjadril dňa 8.1.2015. Navrhol žalobu zamietnuť pre námietku premlčania nároku. Navyše namietal, že nie je jasné, na základe akých skutočností došlo k predčasnému zosplatneniu celého dlhu.

Na pojednávanie vo veci konané dňa 20.4.2015 sa nedostavili účastníci konania ani vedľajší účastník. Žalobca, jeho právny zástupca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania

nežiadali. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Vedľajší účastník súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti; prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením v spise pripojených listinných dôkazov (návrhu s prílohami - zmluvami o postúpení pohľadávok vrátane oznámení, zmluvou, podaniami žalobcu, vedľajšieho účastníka, výpisom z pôžičkovej karty) a zistil tento skutkový stav veci :
Podaním zo dňa 15.4.2015 žalobca zobral svoju žalobu v časti poplatkov v sume 188,41 eur a úroku v sume 80,99 eur späť a zmenil svoj návrh vo vzťahu k výške úrokov z omeškania - sadzbe (z 8,5 % ročne na 9 % ročne zo sumy 979,64 eur od 16.12.2011 do zaplatenia). Navyiac uviedol, že žalovaný uznal nárok čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa ho uhradiť v 12 mesačných splátkach splatných k 20. dňu v mesiaci. Uviedol, že uznanie má všetky vyžadované náležitosti - jednostranný úkon dlžníka, má písomnú formu, podpísané dlžníkom, je tam uvedená kauza vzniku dlhu, výška dlhu, prísľub žalovaného, že svoj dlh zaplatí. S dlhom je žalovaný uzrozumený a uznal ho a zaviazal sa ho zaplatiť.

V tejto časti súd postupom podľa § 96 O.s.p. konanie zastavil (I. výrok rozsudku). Vo vzťahu k výške úroku z omeškania súd uznesením pripustil zmenu žaloby.

Žalovaný dňa 18.1.2008 podal žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro na sumu 30.000,- Sk, s pevnou mesačnou splátkou vo výške 1.000,- Sk. V spodnej časti sa nachádzala čiarka označená ako poistenie, ktoré žalovaný odmietol. Žiadosť bola adresovaná Všeobecnej úverovej banke, a.s. (v texte VÚB, a.s.). Prijatím žiadosti, dochádza k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní platobnej kreditnej karty. Veriteľ návrh prijal dňa 21.1.2008. Dlžník vyslovil súhlas s oboznámením s Obchodnými podmienkami, cenníkom, úrokovou sadzbou, sankciami, ktoré sú súčasťou tejto žiadosti. Súdu boli predložené Obchodné podmienky pôvodného veriteľa. Správcom bola ustanovená spoločnosť Consumer Finance Holding, za VÚB, a.s.. Konanie správcu sa v zmysle OP považuje za konanie banky.

Žalobca súdu predložil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 uzavretej medzi postupcom VÚB, a.s. a postupníkom - žalobcom Profidebt Slovakia, s.r.o., predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanému v sume 1.249,04 eur s prísl.. Zo zmluvy vyplýva, že predmetom je postúpenie pohľadávok s príslušenstvom vyplývajúcom zo zmluvy a VOP.

Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 2.2.2012 vyplýva, že VÚB, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá tvorí predmet tohto konania na žalobcu ako postupníka zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011. Predmetom postúpenia bola pohľadávka voči žalovanému v sume 1.249,04 eur. Uvedené oznámenie bolo žalovanému adresované žalovanému, dôkaz o doručení súdu predložený nebol.

Žalobca súdu predložil aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 31.1.2014 uzavretej medzi postupcom Profidebt Slovakia, s.r.o., a postupníkom - žalobcom Intrum Justitia Debt Finance AG, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanému v sume 1.425,84 eur.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 9.6.2014 súd v zmysle uvedeného na základe návrhu žalobcu rozhodol o pripustení zmenu účastníka konania na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.7.2014.

Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro na meno žalovaného vyplýva dlžná suma 1.249,05 eur (istina, poplatky, úroky, zmluvná pokuta a pod.). Suma 3.000,- eur bola poskytnutá dňa 30.1.2008 na účet žalovaného.

Žalobca bol výzvou súdu zo dňa 11.3.2015 vyzvaný na predloženie dôkazu na splnenie podmienok postúpenia pohľadávky z VÚB, a.s. na Profidebt Slovakia, s.r.o. v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda výzvu banky na plnenie, resp. súhlas žalovaného). Súdu žalobca predložil dohodu o uznaní dlhu a jeho splácaní podpísanú žalovaným dňa 4.8.2008 so spoločnosťou Consumer Finance Holding - označený ako veriteľ. Dlžník uznáva čo do dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi v sume 1.215,86 eur, denný úrok z omeškania vo výške 0,05 % z istiny odo dňa lehoty stanovenej v predžalobnej upomienke. Dlžník sa zaviazal plniť dlh v 12 splátkach, v prípade omeškania so zaplatením splátky, sa stane splatným celý dlh a to dňom splatnosti prvej splátky. Zároveň v hornej časti listiny veriteľ uviedol,

že dlžník neuhradil dlh zo zmluvy a preto navrhol ako ústretový krok, túto dohodu o uznaní dlhu a jej splácaní v splátkach. V prípade akceptovania Dohody je nutné ju do 3 dní od prevzatia vrátiť veriteľovi. Veriteľ ju podpísal dňa 13.7.2008. Listina je adresovaná žalovanému.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. / účinného ku dňu vzniku zmluvného vzťahu / každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka (účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

V zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej OZ) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ust. § 52 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči predávajúcemu vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči predávajúcemu,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba predávajúcemu,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

Podľa § 54 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej

podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. (účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí(6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
 - o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
 - p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
 - q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ods. 3 cit. ust. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ods. 4 - 5 cit. ust. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to

neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona NR SR č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1. mája 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Keďže zákonodarca uplatňovanie príslušného ustanovenia neobmedzil na vzťahy vzniknuté až po tomto dátume, je ním súd viazaný ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy a aj bez námietky musí teda prihliadať na premlčanie.

Predmetom konania ostalo zaplatenie sumy 979,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 16.12.2011 do zaplatenia a náhrada trov konania.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi žalovaným a VÚB, a.s. dňa 21.12.2008 došlo k uzavretiu Zmluvy o úvere - aktivácii pôžičkovej karty, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 30.000,- Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnou splátkou 1.000,- Sk. Poistenie bolo odmietnuté. Dlžník vyslovil súhlas s oboznámením s Obchodnými podmienkami, cenníkom, úrokovou sadzbou, sankciami, ktoré sú súčasťou tejto žiadosti. Súdu boli predložené Obchodné podmienky pôvodného veriteľa. Správcom bola ustanovená spoločnosť Consumer Finance Holding, za VÚB, a.s.. Konanie správcu sa v zmysle OP považuje za konanie banky.

Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro na meno žalovaného vyplýva dlžná suma 1.249,05 eur (istina, poplatky, úroky, zmluvná pokuta a pod.). Suma 3.000,- eur bola poskytnutá dňa 30.1.2008 na účet žalovaného.

Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď predchodca žalobcu ako veriteľ - banka je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalovaný) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecne ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). V čase vzniku zmluvného vzťahu uvedené upravovalo cit. znenie 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. Súd nespochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné

ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, ale aj na z toho vyplývajúce účinky omeškania či premičania nároku. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere, či zmluva o bežnom účte považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zákon o ochrane spotrebiteľa), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako *lex specialis*. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy je potrebné posudzovať túto zmluvu aj z pohľadu kritérií obsiahnutých v § 52 a nasl. OZ v spojení so zákonom na ochranu spotrebiteľa. Preto nemožno prisvedčiť, že vzniknutý zmluvný vzťah je vzťahom obchodnoprávnym a nemožno akceptovať ani prípadnú dohodu podľa § 262 Obch. zák. (súdmi opakovane v obdobných veciach vyhlásená ako nekalá podmienka, obsah zmluvy spotrebiteľ nemohol ovplyvniť).

Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania / banka / a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzuje zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty

EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Žalobca súdu predložil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011 uzavretej medzi postupcom VÚB, a.s. a postupníkom - žalobcom Profidebt Slovakia, s.r.o., predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanému v sume 1.249,04 eur s prísl.. Zo zmluvy vyplýva, že predmetom je postúpenie pohľadávok s príslušenstvom vyplývajúcom zo zmluvy a VOP.

Žalobca súdu predložil aj zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 31.1.2014 uzavretej medzi postupcom Profidebt Slovakia, s.r.o., a postupníkom - žalobcom Intrum Justitia Debt Finance AG, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalovanému v sume 1.425,84 eur.

Súd pri posudzovaní dôvodnosti podanej žaloby skúma, či žalobcovi svedčí právo, ktorého sa domáha, t.j. či je nositeľom hmotného práva, ktoré je predmetom konania (aktívna vecná legitímácia) a či žalovaný je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá zodpovedá právu, ktorého sa žalobca domáha (pasívna vecná legitímácia). Nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. Predpokladom úspešnosti žaloby je, že žalobca preukáže, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a že žalovaný je nositeľom zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti.

Žalobca dôvodí svoje právo na zaplatenie žalovanej sumy (samozrejme z predloženej úverovej zmluvy) titulom uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19.12.2011, na základe ktorej mu mala byť pohľadávka voči žalovanému v sume 1.249,04 eur s prísl. postúpená z postupcu VÚB, a.s. na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o.. Postúpenie pohľadávky malo byť žalovanému oznámené postupcom podaním zo dňa 2.2.2012, doklad o doručení súdu nebol predložený. Súdu bola predložená dohoda o uznaní dlhu a jeho splácaní podpísanú žalovaným dňa 4.8.2008 so spoločnosťou Consumer Finance Holding - označený ako veriteľ. Dlžník uznáva čo do dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi v sume 1.215, 86 eur, denný úrok z omeškania vo výške 0,05 % z istiny odo dňa lehoty stanovenej v predžalobnej upomienke. Dlžník sa zaviazal plniť dlh v 12 splátkach, v prípade omeškania so zaplatením splátky, sa stane splatným celý dlh a to dňom splatnosti prvej splátky (neuvedená). Zároveň v hornej časti listiny veriteľ uviedol, že dlžník neuhradil dlh zo zmluvy a preto navrhol ako ústretový krok, túto dohodu o uznaní dlhu a jej splácaní v splátkach. V prípade akceptovania Dohody je nutné ju do 3 dní od prevzatia vrátiť veriteľovi. Veriteľ ju podpísal dňa 13.7.2008. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zák. o bankách, a to písomnú výzvu žalovanému na plnenie dlhu v sume 1.249,04 eur s prísl., resp. jeho súhlas. Preto má súd pochybnosti o účinnosti postúpenia pohľadávky na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ a teda, po následnom postúpení pohľadávky zo dňa 31.1.2014, o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu. Súd v tomto poukazuje na právoplatné rozhodnutia súdov a to rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 10C/369/2013, či rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1C/105/2013.

Naviac vedľajší účastník namietol premlčanie nároku žalobcu, preto súd dodáva, že má za to, že nárok vyplývajúci zo žaloby je premlčaný, keďže žaloba bola na súde podaná až dňa 19.9.2013. Súd je názoru, že žalobca, resp. jeho právni predchodcovia mohli právo vykonať po prvý raz a uplatniť si prípadný dlh žalovaného dňom nasledujúcim po dni 13.7.2008, kedy žalovanému zaslal na podpis listinu o uznaní dlhu, teda predchodca žalobcu už mal reálnu vedomosť omeškaní žalovaného s plnením dlhu vyplývajúcom zo zmluvy, teda k premlčaniu nároku došlo najneskôr dňa 14.7.2011, uplynutím všeobecnej 3 - ročnej premlčacej doby uvedenej v ust. § 101 OZ. V tomto prípade uplynula aj 4 - ročná premlčacia doba podľa ust. Obchodného zákonníka.

Vo vzťahu k predloženej listine označenej ako dohoda o uznaní dlhu súd po jej preskúmaní poukazuje na skutočnosť, že je typickým formulovaným ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o uznaní dlhu. Uvedená dohoda je vopred naformulovaná, vrátane neprijateľných podmienok (uznanie dlhu v určitej sumy s príslušenstvom - neodôvodnenej čo do dôvodu a výšky / ako došlo k splatnosti dlhu a pod. /, neprijateľné príslušenstvo - 0,05 % denný úrok z omeškania = 18,25 % ročne !, ako veriteľ je navyše označená spoločnosť Consumer Finance holding, nie banka). Uvedenú dohodu možno dokonca

hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Súd pri tomto úkone priznáva žalovanému postavenie spotrebiteľa (nekoná v rámci predmetu podnikania) a veriteľom je právnická osoba, v predmete ktorej je poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov nebankovým spôsobom. Pri vyhodnocovaní praktiky dodávateľa súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady AEP 2005/29 bod 19 Preambuly) a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide preto podľa citovanej Smernice (čl. 5 a 9) o nekalú obchodnú praktiku a neodbornú starostlivosť dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí. Skutočnosť, že táto dohoda o splátkach môže vyvolať u spotrebiteľa dojem, že podpisuje len dohodu o splátkach, vyplýva aj z obsahu listiny, ktorý sa nachádza v jeho hornej časti - tzv. „ ústretový krok „, a pod.. Preto súd nemohol priznať predloženej listine označenej ako uznanie dlhu, zamýšľané právne účinky uvedené v § 558 OZ tak, ako to žalobca žiadal. Súd sa preto nestotožnil s tvrdením žalobcu, že uznanie má všetky vyžadované náležitosti - jednostranný úkon dlžníka, má písomnú formu, podpísané dlžníkom, je tam uvedená kauza vzniku dlhu, výška dlhu, prísľub žalovaného, že svoj dlh zaplatí. S dlhom je žalovaný uzrozumený a uznal ho a zaviazal sa ho zaplatiť. Nemožno akceptovať účinky z uznania dlhu a to s poukazom na vyššie uvedené. Preto účinky uznania dlhu podľa názoru súdu nenastali a nemohlo dôjsť ani k predĺženiu premlčacej doby.

Preto uvedené uznanie dlhu a dohodu o splátkach súd považuje za neplatné a preto nemôže mať právne následky riadneho uznania dlhu, a to aj vo vzťahu, čo sa týka premlčania žalovanej pohľadávky (predĺženia plynutia premlčacej doby v zmysle § 110 OZ).

Vzhľadom k vyššie uvedenému súd žalobu v celom rozsahu zamietol a neprihliadal na tvrdenia žalobcu v žalobe ani v jeho vyjadreniach.

O trovách konania súd rozhodol podľa 151 ods. 3 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§205 ods.1 O.s.p).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

(§ 205 ods.2 O.s.p.).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v

znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.